

Quercus acutissima

dąb japoński

Quercus acutissima (dąb ościstozębny) rośnie naturalnie w Japonii, Chinach, Korei, północnej Tajlandii, północnym Wietnamie i Himalajach jako gatunek pionierski, który pozostaje na tych obszarach częścią lasów klimaksowych. Dąb ten został wprowadzony do Europy w 1862 roku przez angielskiego botanika Richarda Oldhama. Drzewo osiąga od 10 do 15 metrów wysokości i około 10 metrów szerokości, tworząc piramidalną, a później jajowatą i gęsto rozgałęzioną koronę. Na rodzimych stanowiskach dąb ościstozębny dorasta do 25 metrów wysokości i tworzy szeroką, rozłożystą koronę.

Nazwa *acutissima* odnosi się do ostrych krawędzi liści. Typowe, błyszczące, ciemnozielone liście są dość podobne do liści kasztana jadalnego (*Castanea sativa*), dlatego gatunek ten nie zawsze jest rozpoznawany jako dąb. Liście pozostają na drzewie przez bardzo długi czas w zimie. Dąb ościstozębny zrzuca stare, żółtobrązowe liście na krótko przed pojawieniem się nowych, świeżych, zielonych liści na wiosnę. Wraz z pojawieniem się liści *Quercus acutissima* kwitnie niepozornymi kwiatami żeńskimi i męskimi żółtozielonymi kotkami. W chłodniejszym klimacie europejskim rozwija się niewiele żołędzi. W późniejszym okresie życia na szarobrązowej korze drzewa pojawiają się głębokie, pomarańczowobrązowe rowki o niemal korkowym wyglądzie.

Quercus acutissima jest doskonałym drzewem dla przyszłych zmian klimatycznych. Ten ciepłolubny gatunek dobrze radzi sobie z suszą, zanieczyszczeniem powietrza i solą drogową. Dzięki temu świetnie sprawdza się w miastach, gdzie jego szeroki, rozłożysty baldachim z liści zapewnia cień w parkach, na placach, alejach i w dużych ogrodach. Dąb ten może być nawet używany jako drzewo uliczne, ale należy wziąć pod uwagę jego ewentualną szeroką koronę. Dąb ościstozębny preferuje piaszczyste, obojętne do lekko kwaśnych, dobrze przepuszczalne gleby, w których może głęboko się ukorzenie. Dobrze toleruje również gleby gliniaste i ilaste. W Japonii jego drewno jest wykorzystywane do uprawy grzybów shiitake.

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne, drzewa wielopniowe, drzewa dające cień, drzewa charakterystyczne, krzewy soliterowe | **Topiary na pnii:** wielopniowa parasolowata

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: aleja, plac, park, pas zieleni, duży ogród, cmentarz, tereny przemysłowe | **Chodnik:** brak, otwarty, szczelny | **Koncept nasadzeń:** Nasadzenia klimatyczne, Nasadzenia łąkowe

CECHY

Kształt korony: jajowata | **Struktura korony:** zwarta | **Wysokość:** 10 - 15 m | **Szerokość:** 6 - 10 m | **Strefa mrozoodporności:** 5A - 9B

WYMAGANIA

Wiatr: odporne na wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, lekka glina, gleba piaszczysta, gleba ilasta | **Stopień żyzności:** średnio zasobna w składniki odżywcze, zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** sucha, wilgotna | **Stanowisko:** słoneczne, półcieniste | **Odczyn gleby:** kwaśny, obojętny | **Rośliny pożyteczne:** małe ssaki, ludzie | **Ekstremalne warunki:** tolerancja na zasolenie, tolerancja na suszę, tolerancja na zanieczyszczenie powietrza, tolerancja na wysoką temperaturę

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: baze, niepozorne, zwisające | **Kolor kwiatów:** żółty | **Termin kwitnienia:** maj - maj | **Kolor liści:** ciemnozielony, spodem szarzielony | **Liście:** opadające zimą, lancetowate, matowe, ząbkowane | **Kolor jesienią:** żółty, żółtobrązowy, czerwony | **Owoce:** efektowne, nieliczne owoce, żołędź | **Kolor owoców:** brązowy | **Kolor kory:** szarobrązowy | **Kora:** głęboko bruzdowana | **Kolor pędów:** brązowy | **Pędy:** owłosione, nagie | **System korzeniowy:** głęboki, korzeń palowy